

És semmit sem akar, csak át.
Csak úton lenni, mint a hír.
Egy kis só, egy kis paprikát.
S hogy ne ússzon rajta a zsír.

Aztán úgyis jön a radír.
Kinyitnak a patikák.
Az mar nagyobb, aki bír.
Az jajgat, akit húz az ág.

S milyen kevés, amit bevált.
Mily égető arcán a pír.

Kántor Péter

NEW YORK CITY LINES

1 (token) Az, hogy egyedül vagyok,
nem jelenti, hogy egyedül vagyok.
Erre tanúim vagytok mindannyian.

Az, hogy nem kutatok semmit,
nem jelenti, hogy nem kutatok semmit,
ha nem is kutatok semmit.

Az, hogy hideg van és sötét van,
és nem megyek sehova,
nem jelenti, hogy hideg van és sötét van,
és nem megyek sehova.

Mint ahogy mikor nincs hideg és nincs sötét,
és megyek valahova,
az se jelenti feltétlenül,
hogy nincs hideg és nincs sötét,
és megyek valahova.

2 (mi van itt) Van itt
repülőgép, léghajó, helikopter,
házerdő – magasból sírkövek,
négy mosolygó doorman,
számtalan kutya, kisgyerek,
ugató sziréna, yellow cab,

kínai kifőzde,
koreai salátabár,
Isten háza,
Mike a Greenwich Avenue-n,
a White Horse a 8. Avenue-n,
a caribi vendéglő a kék szemű macskával.
Madár – az itt nincs.

3 (local) Kis szürke molett hölgy a sínek között,
a fal mellett,
ijedten iszkol a férfitekintetek elől,
meg-megáll, ki-kikukkant –
egy eltévedt patkány keresi a társait.

4 (szeptemberi nap) A 8. Avenue és a 14. utca sarkán
egy férfi keresztben fekszik az utcán.
Mindennap ezt csinálja,
mindennap várja, hogy kisüssön a nap a felhők mögül,
és amikor kisüt, és rásüt a térdére,
akkor jó. Jobb. Szeptemberi nap.

5 (fél térden) Ott térdelt a metrókocsiban,
az ajtó előtt,
szóként, kék kempingatyában,
fél térde alatt egy félig üres műanyag üveg.
Ki kellett kerülni.

Fogadalmat tett, hogy fél térden?
vagy csak sportból?
volt nála egy hosszú partvisnyél,
azzal, mint egy dárdával,
megtévedt hol ezt, hol azt.

Lehet, hogy küldetése volt.
Lehet, hogy biztatásra vágyott.
Egy jó szóra.
Senki se szólt egy jó szót.
Átszálltam egy másik kocsiba.

6 (Sharons) Felhívtam Sharont, és beszéltem vele sokáig.
Jó volt, nem éreztem semmi görcsöt a telefonban.
Csak amikor kiderült, hogy nem az a Sharon, hanem egy
másik.

Akkor rágyújtottam egy cigarettára.
Aztán még egyre.
Egyik cigaretta mint a másik.
Egyik Sharon mint a másik.

- 7 (számolunk) Én számolom a napokat,
te számolod a napokat,
a napok számolnak minket.
Szeptember 30. Hétfő.
- 8 (fekete) Fekete babák egy bababoltban.
Mindenük fekete.
Azért ez túlzás.
Ez azért túlzás.
- 9 (vasárnap) Találkoztam egy emberrel,
aki azt mondta, hogy nem akar semmi mást,
mint gyönyörű verseket írni.
Vasárnap volt.
Egy rút kis buldogot sétáltatott a gazdája.
Kényelmetlenül éreztem magam, fészkelődtem.
Azt mondta még: az egész délelőttje mosással ment el.
- 10 (mama) Mama, vegyél nekem biciklit!
vegyél nekem görkorcsolyát!
és ha hazamegyek innen,
vegyél nekem egy Central Parkot!

Sylvia Plath

BEAVATÁS

Kishonthy Edina fordítása

Olyan sötét és meleg van ebben a pincében, mint egy dunsztosüvegben, gondolta Millicent, miközben szeme hozzászokott a különös félhomályhoz. A csönd pókhálótól volt puha, és a kőfalba magasan vágott kicsi, négyszögletes ablakon át beszüremlett az októberi telihold halványkék fénye. Millicent már látta, hogy egy farakáson ül, a kazán mellett.

Hátrasimította a haját. Kemény és ragacos volt a tojástól, amit nemrég törtek szét a fején, mikor bekötött szemmel térdelt a leányszövetség oltára előtt. Egy ideig csend volt, majd hallotta a halk reccsenést, és érezte, hogy a hideg, nyúlós tojásfehérje szétterül a fején, és lecsorog a nyakán. Valahonnan elfojtott nevetést hallott. Mindez hozzátartozott a szertartáshoz.

Aztán a lányok megfogták, és továbbra is a kendővel a szemén Betsy Johnsonék házának folyosóin a pincébe vezették, és rázárták az ajtót. Egy óra múlva érte jönnek, akkor vége lesz a Patkánypernek: elmondja, amit el kell mondania, és hazamegy.